

Кури Саидюнуси Истаравшанӣ, масъули фирории сомонаи «Кимиёи саодат» дар ҷавоб ба олимони шинохта ва рӯхонияти расмии Тоҷикистон, сангпартоии нораво дорад.

28-уми октябри соли 2018 дар саҳифаи «Кимиёи саодат» мақолаи «Уфули фиркагарой» мақолае ҷоп карда, бо иқтибос ба муҳаррири нашрияи «Атлантик»-Хасани Хасан, дар бораи таназзули фиркагарой ё ба истилоҳе ҷангҳои мазҳабӣ дар Ховари Миёна ва Осиёи Марказӣ ишораҳои сатҳӣ ва ҷохилонае доштааст.

Шоидаи зикр медонем, ки мавқеъгирӣ ва сарнавишти С.Истаравшанӣ дар тӯли 20 соли охир ба қуллӣ ҳилофи он ҷизест, ки ӯ иддао дорад. Манбаъҳои иттилоотӣ аз Эрон мерасонад, ки Истаравшанӣ марбути ҳалқаҳои ҳатарноки фиркагарой гардидааст ва дар пойгоҳҳои ҳавзаи динии Кум ва Гургон ба гаравидани ҷавонони тоҷики муқими ин кишвари исломӣ саъю талошҳои беандоза мекунад. Ҳамин манбаъҳо ҳабар медиҳанд, ки парастии мазҳаби асношария дар ҷанд марҳила аз дастандаркорони «Кимиёи саодат» сурат мегирад:

Якум, шустушӯии мағзии атфол ва кӯдаконе, ки волидайнашон бо ҳукми тақдир ва талаботи рӯзгор ба ин кишвар сафар кардаанд дар муҳити ҳонаводагӣ, муассисаҳои таълимӣ ва дар фазои бегонаи динӣ дар шаҳрҳои калидии ЧИЭ;

Дуюм, тарғиби мазҳаби номбурда бо наشري китоб, маҷалла ва паҳши наворҳои видеоии дар лаҳзаи нахуст бегараз, вале дорои фишори тадриҷии зехнӣ;

Сеюм, С.Истаравшанӣ гардонандаи сомонаҳои зиёди мазҳабӣ мебошад, дар домени интернетии Эрон ва кишварҳои ҳамсоя онҳоро сабт кардааст ва рӯзвор бо дастаи «содику вафодораш» пуррӯёна фаровардаҳои мазҳаби шиаро ташвиқ ва тарғиб мекунад;

Чорум, Саидюнус пойро фаротар аз курпа гузошта, ба мазҳабкунонӣ ва тарбияи афрод дар рӯҳияи охундпарастӣ дар маҳалли мушаххас ва дар ҳалқаи муайяни мардумӣ (ш.Истаравшан ва Бухоро) дастдарозӣ мекунад.

Панчум, Шохидони хол мерасонанд, ки афроде ки ба кишварҳои шиамазхаб сафар мекунанд аз теги хатарофари таблиғоти Саидюноси Истаравшанӣ дар амон нестанд. Ин шахс мусофирони тоҷикистониву ўзбекистониро гурӯҳбандӣ карда, бо ҳар роҳу васила, тахти таъсиррасонии мазхабӣ қарор медиҳад. Бо тоҷирон бархӯрдаш аз ин қарор аст: ба онҳо дар мадди аввал таваччуҳи молӣ мекунанд ва пешниҳоди шарикҳои ба ном бозътимоди тичоратиро пешкаш мешавад, рафтуомади доимӣ ва беамониати онро таъмин менамоянд; ба олимони дар ҷопи китобҳо кӯмак кунанд; ба ҷавонон «дурнамо»-и хушояндро дар зехнашон ҳаққонӣ дар бораи ҷомеаи эронӣ ҳамчун ҷомеаи бебадилю ягона нақш мебандад.

Ва ҳамаи ин тадбирҳои ғайриисломӣ як ҳадаф доранд ва он ҳам-тасвири ноби бихишӣ аз мазҳаби давлатии Эрон ва тарбияи насли вафодори охундҳо дар кишварҳои пасошӯравӣ.

Бинобар нагунҷидани далелҳои дигари мазҳабикунонии С.Истаравшанӣ дар ҷомеаи тоҷик, тафсири онҳо ба даъфҳои дигар ҳавола мекунем.

Дар фарҷоми сухан гуфтанием, ки С.Истаравшанӣ наметавонад улғу ва намоди боризи тоҷики ханафимадор бошад. Чӣ тавр ба худ иҷозат медиҳад, насихатгари афроди поқу беолоиш бошад, он ҳам дар мавзӯи фиркагароиву мазҳабпарастӣ?!

Бурҳонов Аъзам, исломшинос.